

8 John Bossuyt

Generatie 1 (proband)

1 John Bossuyt, geboren op 17-09-1923 in Hemiksem. John is overleden op 07-03-2006 in Antwerpen, 82 jaar oud. Hij is begraven op 15-03-2006 in St. Antonius-Zoersel.

(Gedenksteen SS2-3 Sint - Antonius : Strooiweide, muur 2, gedenkplaat 3).

Notitie bij overlijden van John: Asverstrooiing Kerkhof St.Antonius-Zoersel.

Kerk : Handelslei 23 / Kerkhof Emiel Vermeulenstraat.

Notitie bij John: Aangehouden 27 oktober 1941

Notitie bij publiceren van John: Overlijdensbericht www.inmemoriam.be (bron Gazet Van Antwerpen) Bevrijd te Crivitz op 4 mei 1945 (Dodendmars vanuit Sachsenhausen)Rep 26/5 W.B. Bevrijding van het kamp Sachsenhausen zelf was op 22/4/1945.

Aangehouden op school Antwerpen Meistraat (5 ?)

Adressen:

Alex Wuststraat 2/8, Schelle
Wandelweg 83, Zoersel (Halle)
Fourmentstraat 38, Antwerpen

Beroep:

Student

Vermeld:

Voorzitter Internationaal Sachsenhausen Comité

Onbekend:

M6-M3-M1

John begon een relatie met **Monique Beunen**.

Generatie 2 (ouders)

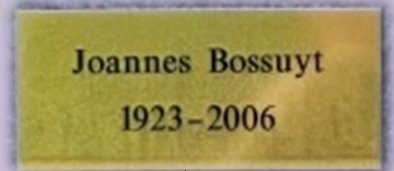
2 Joseph Bossuyt.

Hij trouwde met

3 Joanna Degenaeers.

Kind uit dit huwelijk:

I. John Bossuyt, geboren op 17-09-1923 in Hemiksem (Zie 1).

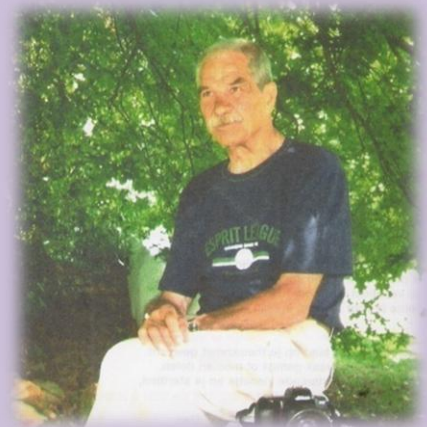

Germania Lauwens 1920-2005	Maria Swaegers 1927-2005	Jos Braspenningx 1950-2005	Maria Tuytelaers 1916-2006
Leonia Darcon 1924-2006	Jean-Jaques Schoovaerts 1944-2006	Marc De Brabanter 1956-2006	Josephina Pots 1917-2006
Hortensia Belckx 1944-2006	Joannes Bossuyt 1923-2006	Hendrik De Greef 1922-2006	Maria De Jong 1920-2006
Cecile Meyers 1925-2006	Liliane Barcan 1944-2006	Joanna Waumans 1919-2006	Maria R. Vermeyen 1924-2006
Rachel Coppens 1924-2006	Magda Van Camp 1949-2006	Theodoor Theunis 1911-2006	Franciscus Fontyn 1912-2006

Hierboven : andere foto's : bron : Dienst van de oorlogsslachtoffers en bidprentje.

Andere info : eigen naoorlogse verklaring n°1656/4/44 Datum(s) 1944-1945

Foto Bidprentje

Dankbaar aandenken aan
John BOSSUYT

levensgezel van Monique Beunen

Politiek Gevangene
Voorzitter van het Internationale Sachsenhausen Komitee

geboren te Hemiksem op 17 september 1923 en overleden
in de Eeuwfeestkliniek te Antwerpen op 7 maart 2006,
gesterkt door de ziekenzalving.

Lieve schat,

De strijd is gestreden, jouw pijn is voorbij,
ik probeerde je te helpen, maar ik stond er zo machteloos bij.
Je vechtlust was enorm, je werd alleen zo moe,
liefde is voor eeuwig, in mijn hart neem ik je overal mee naartoe.

Monique

Uren heb ik als kind op je thuiskomst gewacht.
Later heb ik je vaak gemist of moeten delen.
Met dat ene fluisterende zinnetje op je sterfbed,
heb je zoveel goed gemaakt.
Dag pap, bedankt voor alles.

Dan

Je was een man van weinig woorden.
Konden we je nog maar één keer horen zwijgen.
Je was de definitie van karakter.
En nu je levensloop een definitief karakter heeft,
kunnen we het nauwelijks geloven noch vatten.
Je was een vechter, een doorzetter.
Gewapend met humor en een positieve kijk ging je het leven te lijf.
Je innerlijke kracht en de impact die je had op zovele levens ...
Je voetpassen die een niet te vullen schaduw werpen ...
De essentiële zaken die nooit uitgesproken werden,
maar die je in je laatste blik wist te verwoorden ...
Tot de laatste seconde kon je het niet aanvaarden,
bleef je doorgaan,
kon je het niet loslaten.
Je aanwezigheid is nog steeds nodig, maar je hebt je plicht gedaan.
Niets kreeg je klein, maar je einde was gekomen.
En al deed het ons zoveel pijn,
toch hebben we je jouw welverdiende rust gegund.
Slaap zacht.
We zijn je dankbaar voor de gegeven tijd,
je hebt genoeg het voorbeeld gegeven,
nu is het onze beurt om sterk te zijn.

Kristof

De familie dankt u voor uw aanwezigheid en uw gebed.

11/03/2006

Bedroefd delen wij U het overlijden mede van

John BOSSUYT
levensgezel van
Monique Beunen

Politiek Gevangene Voorzitter van het Internationale Sachsenhausen Komitee

geboren te Hemiksem op 17 september 1923 en overleden te Antwerpen op 7 maart 2006.

U wordt vriendelijk uitgenodigd de plechtige uitvaartliturgie bij te wonen op woensdag 15 maart 2006 om 10.00 uur
in de kerk van de H. Antonius, Handelslei 23 te St.-Antonius-Zoersel, gevolgd door de asverstrooiing op de
begraafplaats aldaar. Vrienden en kennissen die bij vergetelheid geen rouwbericht ontvingen, worden hiermede
beleefd uitgenodigd.

Rouwadres: Wandelweg 83, 2980 Halle-Zoersel.

» Bron: Gazet van Antwerpen

Bron : GVA Krant.

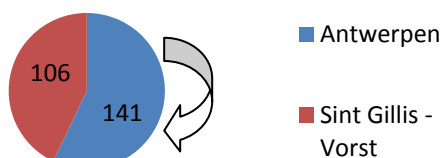
AANTAL DAGEN OPSLUITING : 1286 dagen.

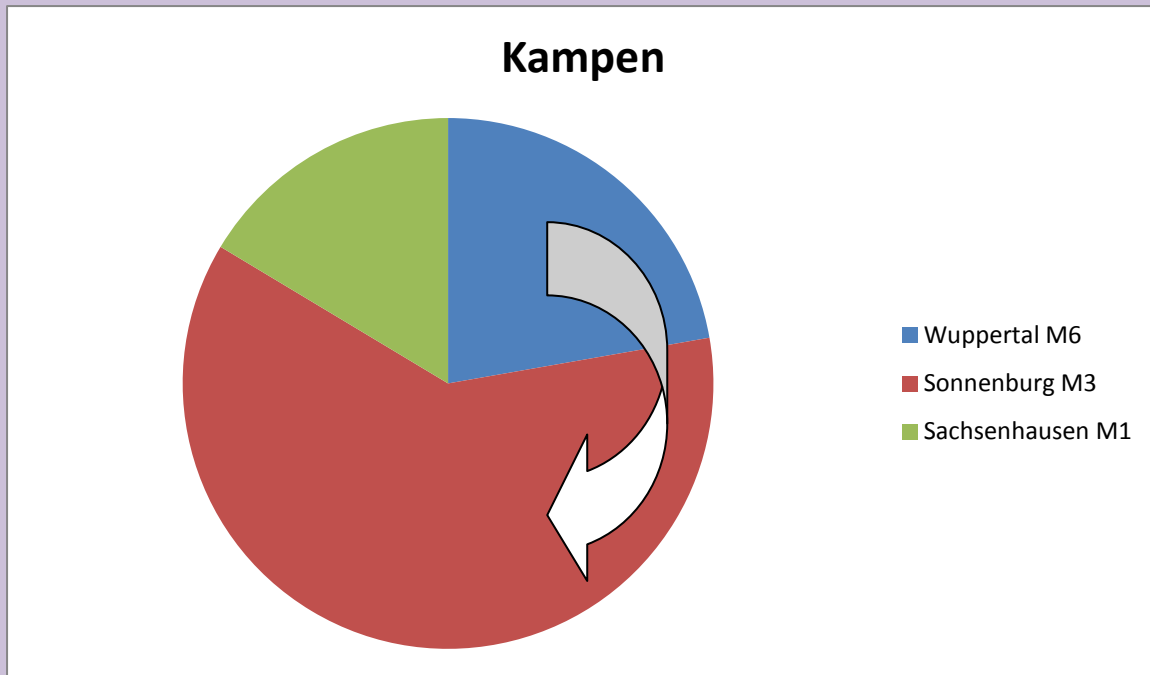
Aanklacht Essen S 32 kIS 1/44g Eigen verklaring onder dwang / foltering. (Vertaald uit Duits)

Bossuyt John, Achiel, Medard, geb. te Hemiksem op 17/9/1923 en wonende te Schelle, Alexander Wuststraat 2, aangehouden op 27/10/41 naar Antwerpen, op 16/3/42 naar Brussel en op 29/6/42 naar Duitsland.

Kopie ' John Bossuyt , trésorier du Comité International de Sachsenhausen.

Gevangenis

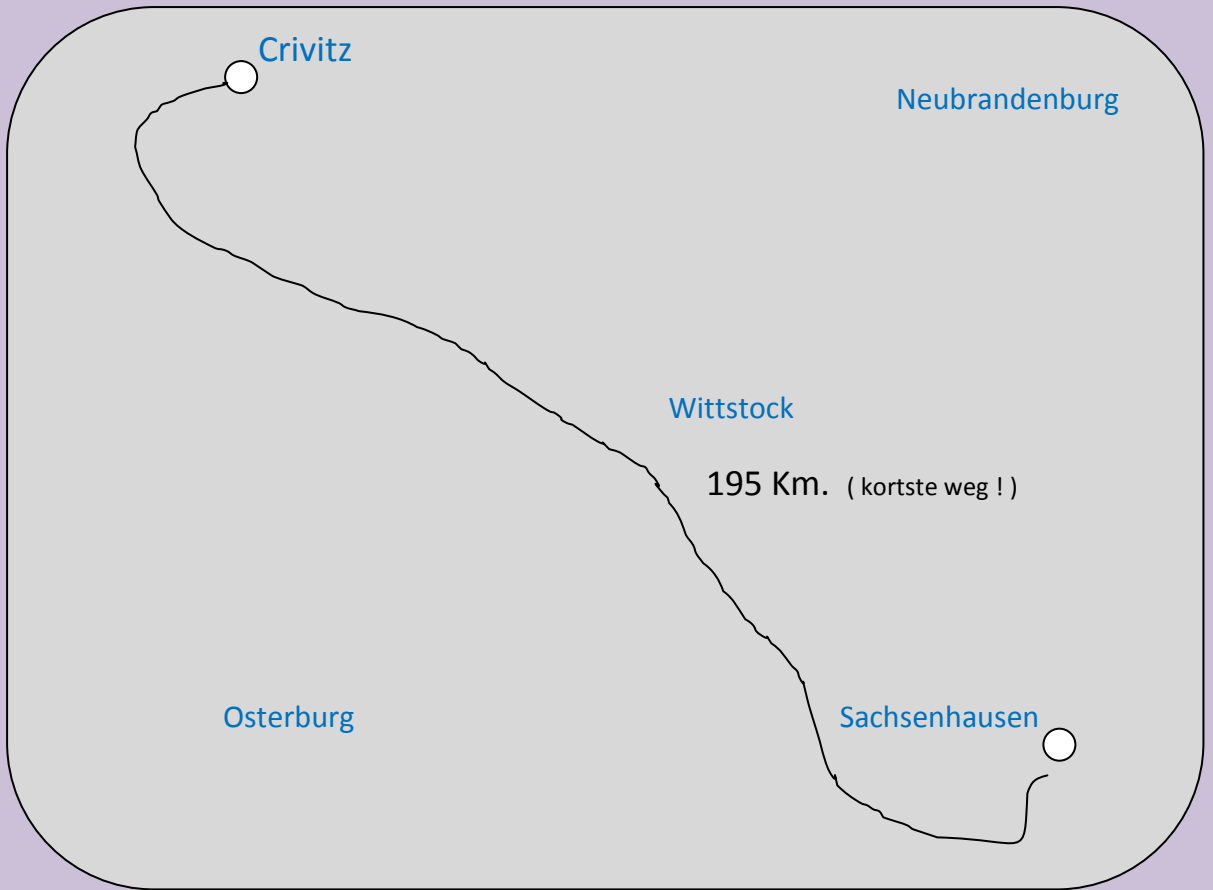
Wuppertal - Hameln (>3maand) - Sonnenburg - Sachsenhausen

De Bevrijding van het kamp Sachsenhausen

Begin 1945 besloten de nazi's het kamp te ontruimen met het oog op het oprukken van de geallieerden. Veewagons vol gevangenen vertrokken naar vernietigingskampen als Auschwitz en Majdanek. De gevangenen die levend aankwamen, werden in deze kampen alsnog om het leven gebracht. Eind april waren er nog 36.000 gevangenen in Sachsenhausen. Op 20 april 1945 startte wat later bekend is geworden als 'de dodenmars': 33.000 gevangenen vertrokken te voet uit het kamp, verdeeld in groepen van vijfhonderd, richting het noordwesten. Het SS-plan was de groepen in te schepen naar Denemarken en deze schepen vervolgens te laten zinken. Tijdens de dodenmars kwamen minstens zesduizend gevangenen om het leven door uitputting of executie. Op hun weg naar het noorden stuitte een deel van de gevangenen op het Zweedse Rode Kruis dat hen voedsel verstreekte. Op 3 mei 1945 naderde de colonne het Rode Leger waarop de SS-bewakers vluchtten. De overlevenden stuitten tussen de plaatsen Parchim en Schwerin op de geallieerden.

Het kamp Sachsenhausen werd door het Rode Leger bevrijd op 22 april 1945. Er waren drieduizend gevangenen achtergebleven, hoofdzakelijk zieken en verplegers. Onder hen waren ongeveer tachtig Nederlanders, onder wie Hans Hers en drie andere Nederlandse artsen. Er waren nog 1400 vrouwen. De meesten waren te zwak om hun bevrijders te verwelkomen. Ondanks de medische zorg die de geallieerden hen gaven, kwamen na de bevrijding nog ten minste driehonderd gevangenen om het leven door ziekte en uitputting.

Bron : Wikipedia

Dodenmars John Bossuyt

www.dezwai.nl